

American Chamber of Commerce in Moldova

fighting for your business

AP "Camera de Comerț Americană din Moldova", nr. 3678, cod fiscal 1009620002440, bd. Ștefan cel Mare 202, clădirea KENTFORD, MD-2004, Chișinău, Moldova
Tel.: /+373 22/ 211 781, Fax: /+373 22/ 211 782, info@amcham.md, www.amcham.md

Către **Ioniță Veaceslav**
Președinte,
Comisia parlamentară economie, buget și finanțe

Către **Chistruga Zinaida**
Vicepreședinte al Comisiei

Către **Cojocaru Vadim**
Vicepreședinte al Comisiei

Către **Guma Valeriu**
Secretar al Comisiei

Nr. 4 din 27 februarie 2012

Stimați deputați,

În numele Asociației Patronale "Camera de Comerț Americană din Moldova", am dori să contribuim la avizarea proiectului de lege cu titlu de inițiativă legislativă nr. 338 din 17.02.2012.

Vă prezentăm Avizul nostru în **Anexa** la această adresă, transmisă anterior și în atenția Ministerului Finanțelor.

Dorim să Vă comunicăm, stimați deputați, disponibilitatea noastră de a colabora în continuare pentru perfecționarea cadrului fiscal, juridic și vamal.

Vă mulțumim pentru colaborare și vă rugăm să nu ezitați să ne contactați pentru orice informații adiționale.

Cu deosebit respect,
Mila Malairău

Director executiv al Asociației Patronale
"Camera de Comerț Americană din Moldova"
Bd. Ștefan cel Mare, 202
MD – 2004, mun. Chișinău
Republica Moldova

Tel: +373 22 211 781
Fax: +373 22 211 782
E-mail: milamalairau@amcham.md
www.amcham.md

**Comentarii și recomandări ale Camerei de Comerț Americane din Moldova
la inițiativa legislativă nr. 338 din 17.02.2012 (i.e. modificarea Codului Fiscal, Legii cu privire la tariful vamal)**

Anexa

1	Art. 12, punctul 1) al CF Art.89 alin.(1) al CF	Definiția de „royalty (redevență)” în redacția aplicabilă începând cu 13 ianuarie 2012, cuprinde inclusiv „venit care include, în special, plăți de orice natură, primite în calitate de compensație ... pentru utilizarea ori concesiunea utilajului industrial, comercial sau științific...”. Astfel, redevențele includ și plățile de locațiune a mijloacelor fixe, ceea ce contravine principiilor internaționale de impozitare. Propunem ajustarea definiției de „royalty (redevență)” din art. 12, punctul 1) în corespundere cu definiția prevăzută în art. 12 al Convenției Model OCDE (care potrivit Ordinului nr. 38 al Ministerului Finanțelor din 27 martie 2008, precum și potrivit art. 79³ alin. (1) al Codului Fiscal reprezintă un Ghid pentru interpretarea și soluționarea problemelor de natură fiscală legate de aplicarea prevederilor Convențiilor pentru evitarea dublei impunerii). În special, urmează a fi exclusă sintagma „pentru utilizarea ori concesiunea utilajului industrial, comercial sau științific”. De asemenea, sugerăm clarificarea conceptuală a faptului dacă din plățile sub formă de royalty (redevență) în beneficiul persoanelor ce practică activitatea de întreprinzător din Moldova, urmează sau nu a fi reținut în prealabil un impozit pe venit în mărime de 15% din plata, astfel cum este specificat actualmente în prevederile art. 89 alin.(1) al Codului fiscal. În viziunea noastră, aplicarea acestui impozit de 15% dintre agenți economici rezidenți nu este una corectă și corelată cu faptul ca rata impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător constituie 12%, iar impozitul prealabil – 15%. Respectiv, agenții economici beneficiari ai veniturilor sub formă de royalty vor suferi semnificativ din cauza impactului asupra fluxului de lichidități și eventualelor costuri suplimentare cu dobânzi din sursele externe de finanțare. Eventuală plata în plus a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător ar putea fi restituită (compensată) doar după 31 martie 2013 (i.e. termen limită privind depunerea Declarației pentru 2012). În consecință, sugerăm indicarea expresă în art. 89 alin.(1) al Codului fiscal a faptului că prevederile acestuia nu sunt aplicabile persoanelor rezidente ce practică activitatea de întreprinzător.
2	Art. 20 al CF Art. 56 alin. (2) și (3) al CF	Propunem stabilirea expresă în lista surselor de venit neimpozabile din art. 20 al Codului fiscal a unui alineat nou privind dividendele sub formă de acțiuni sau cote părți care nu modifică cotele de participație, astfel cum a fost aplicabil în perioada 1998 - 2011. Considerăm că excluderea prin Legea 267/23.12.2011 a prevederilor art. 56, alin. (2) și (3) nu a fost una binevenită, datorită următoarelor argumente: • repartizarea dividendelor sub formă de acțiuni reprezintă, în esență, o reinvestire a profitului net obținut de agentul economic în activitatea sa ulterioară. Astfel, capitalul propriu al agentului economic este majorat din contul profitului său și nu are loc un flux de numerar către acționari. Păstrarea prevederilor art. 56, alin. (2) și (3) în redacția anului 2011 ar stimula reinvestirea profitului în activitatea agenților economici. • repartizarea dividendelor sub formă de acțiuni și netaxarea acestora are un efect temporar. Adică, în perioadele de până la 2012, veniturile din dividende obținute de acționari nu se supuneau impozitării la momentul distribuirii dividendelor sub formă de acțiuni, ci doar în momentul înstrăinării acțiunilor. Astfel, până în 2012 acționarii nu erau scutiți totalmente de impozitare, iar amânarea de impozitare a fost fi justificată prin stimularea reinvestirii profitului net în activitatea întreprinderii.

**Comentarii și recomandări ale Camerei de Comerț Americane din Moldova
la inițiativa legislativă nr. 338 din 17.02.2012 (i.e. modificarea Codului Fiscal, Legii cu privire la tariful vamal)**

3	Art. 20 Sursele de venit neimpozabile [Lit.p1) a fost exclusă prin Legea nr.267 din 23.12.2011, în vigoare 13.01.2012 se propune a fi reintrodusă]	Recomandăm modificarea art. 20 al Codului fiscal prin reintroducerea unui anumit <u>plafon minim al fiecărui câștig de la campaniile promoționale, calificând-ul drept sursă de venit neimpozabil</u>, astfel cum a existat în perioada 2006¹ – 2011 inclusiv Considerăm strict necesară reintroducerea plafonului minim neimpozabil pentru beneficiarii câștigurilor de la campaniile promoționale având în vedere următoarele. Potrivit prevederilor art. 5 pct. 38) al Codului fiscal <i>campania promoțională</i> reprezintă modalitatea de promovare a vânzărilor prin organizarea de concursuri, jocuri, loterii anunțate public și desfășurate pe o perioadă de timp limitată, cu acordarea de cadouri, premii, câștiguri. Legea nr.267 din 23 decembrie 2011 a modificat substanțial redacția art. 20 al Codului fiscal <u>prin excluderea lit p¹)</u> care stabilea anterior în perioada 2006 – 2011 un anumit plafon minim de scutire de impozit pe venit al câștigurilor de la campaniile promoționale, <u>și anume, în partea în care valoarea fiecărui câștig nu depășea 10% din valoarea scutirii personale anuale (indicator stabilit la art.33 alin.(1) al Codului fiscal)</u>. În mod particular, scutirea personală anuală pentru 2011 a constituit MDL 8,100. Respectiv, în perioada fiscală 2011 câștigurile mai mici de MDL 810 au fost: • neimpozabile pentru beneficiari (câștigători) • netaxabile la sursa de plată cu impozit pe venit de 10% în baza art. 90¹ alin. (2) al Codului fiscal Având în vedere excluderea acestei surse de venit neimpozabile, valoarea oricăror câștiguri urmează a fi impozitate la sursa de plată conform cerințelor standard din art. 90¹ al Codului fiscal. Totuși, în condițiile în care (i) această impozitare este una finală scutind beneficiarul de la includerea acestor surse în componența veniturilor brute și de la declararea acestora, precum și având în vedere faptul că (ii) în majoritatea cazurilor organizatorii acestor campanii promoționale nu cunosc date exacte privind câștigatorii (ex. aceste evenimente fiind organizate direct în magazine, alte locuri publice), agenții economici vor fi nevoiți să calculeze impozitul datorat prin metoda inversă, suportând astfel cheltuielile aferente din surse proprii. Mai mult decât atât aceste cheltuieli vor fi calificate drept nedeductibile pentru scopurile impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, deoarece ar reprezenta impozitul plătit în numele altor persoane (art.30 alin. (1) al Codului fiscal). În viziunea noastră, excluderea în baza Legii nr.267 din 23 decembrie 2011 din redacția art. 20 al Codului fiscal a lit p¹) va genera: - o sarcină administrativă suplimentară pentru Companiile organizatoare de campanii promoționale (i.e. costuri administrative privind documentarea, impozitarea și raportarea fiscală indiferent de valoarea câștigurilor, resurse de timp și personal), - costuri pentru autoritățile fiscale privind administrarea și controlul la acest capitol. Credem că încă în anul 2005, când Parlamentul a aprobat prin Legea nr. 154-XVI din 21.07.2005 introducerea plafonului minim neimpozabil, a fost analizat și recunoscut drept justificat prin faptul că cheltuielile administrative ale statului <u>versus</u> încasările impozitului aferente acestor venituri (sub plafonul stabilit drept neimpozabil) nu vor genera avantaje raționale atât pentru stat cât și
---	--	---

¹ Art. 20 al Codului fiscal a fost completat cu lit p¹) prin Legea nr. 154-XVI din 21.07.2005

**Comentarii și recomandări ale Camerei de Comerț Americane din Moldova
la inițiativa legislativă nr. 338 din 17.02.2012 (i.e. modificarea Codului Fiscal, Legii cu privire la tariful vamal)**

		pentru mediul de afaceri. Este remarcabilă și practica internațională la acest subiect. Astfel, conform prevederilor legislației fiscale a Federației Ruse din 2012 valoarea anuală a câștigurilor de la acțiunile promoționale care nu depășește 4,000 ruble (aprox. MDL 1,600) se consideră drept venit neimpozabil. La rândul său legislația fiscală a României stabilește drept sursă de venit neimpozabil - veniturile obținute din premii promoționale, în bani și/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilită în sumă de 600 RON (aprox. MDL 2,200). În contextul celor expuse, precum și având în vedere obiectivele bine determinate ale statului în susținerea businessului (inclusiv prin promovarea unei politici fiscale bazate pe astfel de principii ca certitudinea impunerii și randamentul impozitelor), precum și practicile internaționale la acest compartiment, este strict recomandabilă reintrucerea plafonului minim neimpozabil la câștigurilor de la campaniile promoționale astfel cum a existat în 2006 - 2011.
4	Art. 84, alin. (1), alin. (1) ¹ Art. 261, alin. (6) al CF	Înțelegem că începând cu 13 ianuarie 2012 în baza amendamentelor operate la art. 84 al Codului fiscal prin introducerea unui nou alineat (1)¹ contribuabilii care obțin venituri altele decât din munca salariată, dobânzi sau royalty (de la care rezidenții rețin un impozit pe venit la sursa de plată) sunt obligați să achite nu mai târziu de 31 martie, 30 iunie, 30 septembrie și 31 decembrie 2012, sume egale cu 1/4 din suma impozitului pe venit care urmează a fi plătită pentru perioada fiscală 2012. Se pare ca astfel de modificări au fost implementate deoarece în 2011 rata impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător a constituit 0%, respectiv, impozitul pentru perioadele precedente nu a existat. În consecință, în anul 2012 agenți economici vor avea obligația să utilizeze doar o singură metodă privind plata impozitului în rate – cea specificată la lit.a) alin. (1) și la alin. (1)¹ – adică, metoda prognozei obligațiilor privind impozitul pe venit pentru 2012. Erorile pentru estimarea greșită a venitului impozabil pentru 2012 vor genera riscul de aplicare a amenzii de 15% pentru neplata impozitului pe venit în rate astfel cum este prevăzut prin alin. (6) art. 261 al Codului fiscal. Agenți economici se vor confrunta cu dificultățile majore, nefiind în stare să garanteze în mod cert estimările venitului impozabil, luând în considerație faptul că economia Moldovei este în curs de dezvoltare și este supusă în continuare unor riscuri de natură externă și internă (de ex. fluctuațiile cursului valutar, provocările pe piețele UE, etc.). Astfel, propunem excluderea prevederilor alin. (1)¹ din textul art.84 al Codului fiscal. De asemenea, în vederea eliminării unor interpretări neunivoce privind subiecții ce urmează să achite impozitul pe venit în rate, propunem expunerea alin. (1) art. 84 în următoarea redacție: „(1) Persoanele ce practică activitatea de întreprinzător, și obligațiile fiscale ale cărora, conform prezentului titlu, depășeau în anul fiscal precedent suma de 400 lei sunt obligați să achite, nu mai târziu de 31 martie, 30 iunie, 30 septembrie și 31 decembrie ale anului fiscal, sume egale cu 1/4 din: a) suma calculată drept impozit ce urmează a fi plătit, conform prezentului titlu, pentru anul curent; sau b) <u>suma calculată ca produsul dintre venitul impozabil al anului precedent și rata stabilită pentru perioada fiscală curentă, conform prezentului titlu.</u>” Redacția propusă va oferi mediului de afaceri posibilitatea de a alege metoda fezabilă privind plata impozitului în rate, precum și va garanta bugetului public național suma necesară a impozitului pe venit calculat din venitul impozabil obținut în anul 2011. Totodată,

**Comentarii și recomandări ale Camerei de Comerț Americane din Moldova
la inițiativa legislativă nr. 338 din 17.02.2012 (i.e. modificarea Codului Fiscal, Legii cu privire la tariful vamal)**

		formula propusă va reduce semnificativ riscurile de aplicare a amenzilor calculate conform alin. (6) art. 261 al CF.
5	Art. 125 al CF Anexa la Titlu IV al CF	<u>Problema legată de restituirea accizelor pentru vinurile, care începînd cu 13.01.2012 nu reprezintă mărfuri accizabile</u> Conform modificărilor efectuate prin Legea 267/23.12.2011 în Codul Fiscal, începînd cu 13.01.2012 vinurile au fost excluse din lista mărfurilor accizabile. <u>Totodată, Codul Fiscal (i.e. art. 125) nu conține prevederi tranzitorii ce țin de soldul sumei accizelor achitate aferent atît stocului de produse vinicole, cît și celui exportat dar nerepatriat.</u> La data 13 ianuarie 2012 mai mulți producători de vinuri din Moldova au avut în stoc vinuri și produse vinicole, pentru producerea cărora au fost utilizate mărfuri supuse accizelor, pentru care accizele au fost achitate în bugetul de stat. Soldul sumei accizelor achitate pentru mărfurile utilizate la producerea produselor vinicole și trecute în cont (conform art. 125 în redacția anului 2011) a fost atribuit atît produselor vinicole aflate în stoc, cît și celor livrate la export pentru care repatrierea valutei încă nu s-a efectuat. În înțelegerea noastră, statul urmează să restituie acele sume ale accizelor care revin stocului de produse vinicole înregistrate pînă la data intrării în vigoare a Legii 267/23.12.2011 și care vor fi vîndute r pentru consum final, dar și pentru produse vinicole care au fost exportate și/sau livrate în magazinele duty-free pînă la data de 13.01.2012, însă pentru care repatrierea valutei încă nu a avut loc. Totodată, dat fiind faptul că nu au fost prevăzute careva măsuri tranzitorii, iar art. 125 “Trecerea la cont și restituirea accizelor achitate” nu poate fi aplicat, datorită faptului că vinurile nu mai reprezintă produse accizabile, restituirea propriu-zisă a accizelor în prezent este imposibilă. <u>În consecință, sugerăm introducerea prevederilor tranzitorii prin care producători de vinuri din Moldova să aibă drept pentru restituirea sumei accizelor achitate aferent atît stocului de produse vinicole, cît și celui exportat dar nerepatriat.</u>
6	Art 103, alin (10) al CF Art 124, alin (12) al CF Art 28 lit u) din Legea cu privire la tariful vamal	<u>Impactul Legii 267 / 23.11.2011 asupra operatorilor de livrare express a bunurilor și serviciilor</u> Operatorii poștali express prestează servicii de transportare rapidă a corespondenței și încărcăturilor în orice colț a globului pămîntesc. Rolul principal a industriei express este facilitarea și dezvoltarea comerțului internațional prin livrarea „din mîină în mîină” a corespondenței, mostrelor precum și a altor bunuri transportarea cărora trebuie să fie efectuată într-o perioadă de timp foarte restrînsă (de regulă, nu mai mult de 3 zile lucrătoare). <u>Reieșind din considerentele date perfectarea operativă a procedurilor vamale este un moment crucial pentru succesul ramurii date și în general a afacerilor internaționale.</u> Modificările recente a legislației fiscale și vamale nu numai afectează rapiditatea efectuării procedurilor vamale, dar și impun o povară semnificativă asupra persoanelor juridice, la importul unor categorii de bunuri / corespondenței. Așadar, prin Legea 267 / 23.11.2011 au fost abrogate alin (10) din art 103 din Codul fiscal a Republicii Moldova care prevedea următoarele: <i>“T.V.A. nu se aplică mărfurilor importate de către persoanele juridice în scopuri necomerciale dacă valoarea în vamă a acestor mărfuri nu depășește suma de 50 de euro. În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor depășește limita neimpozabilă indicată, T.V.A. se calculează pornind de la valoarea mărfurilor în vamă, iar limita neimpozabilă menționată nu micșorează valoarea impozabilă a acestora.”;</i> precum și litera u) din articolul 28 din Legea cu privire la tariful vamal Nr. 1380-XIII din 20.11.1997 care prevedea că:

**Comentarii și recomandări ale Camerei de Comerț Americane din Moldova
la inițiativa legislativă nr. 338 din 17.02.2012 (i.e. modificarea Codului Fiscal, Legii cu privire la tariful vamal)**

		“Sunt scutite de taxa vamală: mărfurile introduse în Republica Moldova de către persoanele juridice în scopuri necomerciale și plasate sub regimul vamal de import, a căror valoare în vamă nu depășește 50 de euro”. <u>Excluderea acestor prevederi din Codul fiscal și Legea cu privire la tariful vamal impactează direct activitatea operatorilor poștali express prin sofisticarea procedurilor vamale la punerea în circulație liberă a corespondenței, mostrelor, cataloagelor, precum și altor bunuri, prețul cărora nu depășește 50 de euro.</u> <u>Luînd considerație argumentele de mai jos, rugăm suportul Dvs în vederea revenirii la practica fiscală și vamală aplicabilă de pînă la 13 ianuarie 2012.</u> Poziția noastră este condiționată de următoarele considerente: ▪ Coletele ce se încadrează în categoria bunurilor importate cu scop necomercial a căror valoare nu depășește 50 de euro, constituie de cele mai deseori obiecte de ordin ocazional (scrisori, detalii minore pentru utilaje, manuale de exploatare etc), sau cu scop de promovare a comerțului (mostre, specimene, cataloage de produse), bunurile date fiind transmise cu titlul gratuit pentru satisfacerea unor necesități administrative și comerciale urgente; ▪ Timpul și resursele umane necesare pentru elaborarea și procesarea corectă a declarațiilor vamale pentru bunurile din categoria dată depășesc cu mult beneficiul aferent obținut de beneficiar, de brokerii vamali și chiar de stat prin supraîncărcarea a birourilor vamale. ▪ Necesitatea întocmirii unei declarații vamale implică apelarea la serviciile unui broker vamal. Costul serviciilor de întocmire a unei declarații de import variază de la MDL 230 la MDL 900, cu costul mediu pe municipiul Chișinău de MDL 500. La aceasta se adaugă TVA-ul și taxa vamală. Toate acestea împreună alcătuiesc o povară nejustificat de mare pentru introducerea a unor bunuri cu valoare nesemnificativă.
7	Art. 260 alin. (4) al CF	Sugerăm completarea alin. (4) din art. 260 al Codului fiscal cu textul: „Prevederile prezentului alineat nu sunt aplicabile refacturărilor efectuate de către subiectul impozabil angajaților săi”. Potrivit amendamentelor operate prin Legea 267 din 23.12.2011, în condițiile anului 2012 neprezentarea facturii fiscale în termenele prevăzute de art.117 și 117¹ se sancționează cu o amendă în mărime de 3600 lei pentru fiecare factură fiscală neprezentată, dar nu mai mult de 108000 lei pentru toate facturile fiscale neprezentate în termenele stabilite. În practica, norma în cauză generează riscuri și costuri nejustificate în cadrul controalelor fiscale, dacă agentul economic refacturează angajaților săi anumite costuri (de ex. convorbirile telefonice în scop personal, costuri cu carnet de muncă, hrana). Amenda de 3600 lei pentru fiecare caz nu este una potrivită, deoarece în general factura fiscală urmează a fi emisă dacă are loc efectuarea unei livrări taxabile și sensul emiterii facturii fiscale ține de (i) documentarea livrărilor impozabile cu TVA și (ii) oferirea dreptului la trecerea în cont a TVA pentru beneficiar, însă, ambele aceste circumstanțe sunt irelevante în situația refacturării costurilor către angajați.